

Artileria Română după două decenii de transformări

Interviu cu comandantul Brigăzi 8 Artilerie Mixtă, general de brigadă dr. Florinel Damian

Locotenent-colonel Dragoș ANGHELACHE
anghelache.dragos@forter.ro

— Domnule general, de curând artileriștii și-au serbat ziua armei. Este un prilej pentru noi de a vă ura, dumneavoastră și tuturor artileriștilor, multe succese în plan personal și profesional. Totodată, avem ocazia de a vă întreba cum considerați că

s-a dezvoltat artileria română în ultimii 20 de ani? Atât din punct de vedere tehnic, cât și din punct de vedere al misiunilor.

— Din punctul meu de vedere consider că, în ultimele două decenii, artileria



terestră s-a dezvoltat foarte mult, mai ales în plan conceptual și acțional, remarcându-se și o serie de realizări din punct de vedere tehnic.

În acest sens, aș dori să detaliez puțin. Astfel, din punct de vedere conceptual-acțional se detașează Sistemul Artilerie

Terestră, care este un sistem principal din grupa **forțelor luptătoare**, deoarece dispune de **capabilități de acțiune prin foc** cu efect letal și non-letal, dar reprezintă și principala componentă de **sprijin de luptă (prin foc)** din cadrul Forțelor Terestre. Apoi trebuie remarcat că s-au implementat majoritatea tehnicilor, tacticilor și procedurilor (TTPs) standard NATO, specifice acestui sistem de armă, în condițiile în care mare parte din echipamente sunt non-standard NATO. Artileria Terestră începe acțiunea tot mai mult ca un „Sistem de sisteme”, simplu, oportun și eficient. De asemenea, s-a trecut de la **instrucția bazată pe teme și exerciții**, unde tendința de armonizare între structuri similare reprezenta numai un vis, la **instrucția standardizată**, bazată pe o listă cu cerințe esențiale pentru misiune (LCEM), care la rândul ei, generează un pachet de domenii, cerințe și standarde de performanță, clare, care asigură un grad optim pentru îndeplinirea tuturor misiunilor și sarcinilor specifice, implicite aferente sprijinului prin foc și nu numai. Și, nu în ultimul rând, s-a trecut de la aplicații, care întotdeauna erau complexe și imposibil de îndeplinit a obiectivele „planificate” la exerciții, care presupun o intrare „în scenă” de la simplu la complex și, prin diversitatea lor, asigură îndeplinirea obiectivelor stabilite, în funcție de resursele la dispoziție.

Dacă ne referim la aspectul pur tehnic al armei, trebuie să amintim că s-a trecut la realizarea „Sistemului de sisteme”, în sensul că fiecare structură dispune, la rândul ei de alte sisteme, după cum urmează: sistemul de comandă, control și comunicații; sistemul de asigurare date; sistemul de lovire; sistemul de suport logistic; sistemul de instruire prin simulare. **Un prim exemplu** în acest sens, este Batalionul 83 LAROM, unitate ce a fost afirmată NATO încă din 2007. Documentele cu nevoile misiunii, respectiv cele cu cerințele operaționale, care stau la baza procesului de achiziții, dispun de un conținut ce va asigura cumpărarea de echipamente standard NATO, care vor asigura implicit mai mult optim în îndeplinirea misiunilor concomitent cu creșterea

nivelului de supraviețuire în spațiul de luptă integrat și cu reducerea consumului de muniții și resurse.

— *Sunteți comandantul singurei brigăzi de artilerie din Armata României. Ce implică această funcție? Care sunt provocările la care trebuie să răspundă marea unitate în contextul actual, inclusiv economic?*

— Această funcție este complexă și presupune a fi mai mult decât un specialist. Presupune a fi un adevărat manager, ceea ce înseamnă că, pe lângă a fi un iscusit mânuitor al traiectoriilor, trebuie să fi și un administrator flexibil, adaptabil și eficient, în stare să obțină optimul cu forțele, mijloacele și resursele la dispoziție. Unii consideră că astăzi trăim într-o „**instabilitate**” în creștere, generată în primul rând de acest flagel global care este reprezentat de criza financiară. Eu consider că această „**instabilitate**” are nu numai o latură negativă, ci și o latură pozitivă și anume aceea care îi oferă posibilitatea comandatului-manager să gândească activ să-și dovedească iscusința și prin flexibilitate, adaptabilitate și varietate în utilizarea mult mai eficientă a unor resurse minime, întotdeauna „insuficiente”, pentru îndeplinirea dezideratelor pe care le are de atins în realizarea stadiului final planificat.

— *Cât de mult s-a schimbat instrucția într-o mare unitate de artilerie, comparativ cu cea de la începutul anilor '90?*

— Pentru a vă răspunde la această întrebare, îmi permit a reveni la ceea ce am afirmat la începutul interviului. În acest sens, pot să vă spun că instrucția este un element important al procesului de transformare a Sistemului Artileriei Terestre. Instrucția, ca element al procesului de instruire – alături de educație și pregătirea individuală – reprezintă un proces care asigură crearea la militari, indiferent de grad și funcție, a unui complex de idei, cunoștințe, concepții și deprinderile aferente necesare pentru a asigura îndeplinirea capacităților, conform fișei postului,



atât din punct de vedere al specialității, cât și din punct de vedere administrativ și financiar. Astăzi, procesul de instrucție în Sistemul Artileriei Terestre este direcționat conform tendinței unanim acceptată la nivelul Alianței, adică un **proces de instrucție standardizat**, care are la bază o LCEM rezultată, ierarhic, din lecțiile învățate din realitatea spațiului de luptă integrat aferent fiecărui teatru de operații (TO) sau conflict major regional, cultura națională în domeniu, acumulată de-a lungul secolelor, capacitățile echipamentelor din dotare și nu în ultimul rând TTPs standard NATO. Astăzi, datorită factorilor enumerați anterior, procesul de instrucție tinde să fie unul standardizat dar, în același timp, este o „diversitate în unitate”, proces ce asigură necesitatea de a răspunde specificului misiunii ori a operației. Ca un exemplu, **înainte de 1989**, în majoritatea timpului de instrucție căpătăm experiență în realizarea infrastructurii sistemului de hidro-ameliorații, în scoaterea cărbunelui din subteran, în construirea de blocuri și „case” și, nu în ultimul rând, în strângerea recoltelor. **Astăzi**, ne instruim pentru a fi în măsură fie să planificăm, conducem, să asigurăm și să evaluăm un sprijin prin foc oportun, continuu și eficient, fie să înlăturăm efectele dezastrelor

sau calamităților, fie să asigurăm o intervenție optimă în cazul unui atac la obiectivele militare din zona de responsabilitate, fie să acționăm în echipe sau ca ofițeri ori subofițeri de stat major în diferite teatre de operații, acolo unde interesele poporului român și ale României ne-o cere.

— *Cât de complexă este astăzi profesia de artilerist? Ce l-ați sfătuit pe un tânăr care ar intenționa să se alăture acestei arme?*

— Consider că, în condițiile actuale, **arma artileriei terestre**, este un sistem de sisteme complex. Nu este o armă ușoară, însă este extrem de incitantă și aduce satisfacția ale muncii împlinite. Am afirmat că este un sistem de sisteme complex, deoarece acesta presupune, pe lângă mărirea inteligență a traiectoriilor și cunoașterea în detaliu, atât a modului de acțiune al forțelor de manevră (infanterie, tancuri, vânători de munte), a celorlalte forțe de sprijin de luptă (geniu, CBRN, comunicații, PSYOPS etc.), cât și a forțelor de suport logistic pentru evitarea fratricidului, pentru sincronizarea acțiunilor acestui sistem cu celelalte în vederea obținerii „**optimului**” pe timpul pregătirii și desfășurării operațiilor. În completare la cele afirmate anterior, datorită faptului că



aproximativ 35–40 % din structurile Forțelor Terestre sunt reprezentate de elemente ale sistemului de sisteme „artilerie terestră”, că posibilitățile de a comanda subunități, unități sau mari unități sunt extrem de diversificate și posibilității de a ajunge general în Armata României, **onoare de necontestat pentru orice militar**, consider că orice tânăr care este hotărât, serios, inteligent, și responsabil ar trebui să aleagă această armă, care, folosind o metaforă, reprezintă mai presus de toate, „gâtul omului”, ceea ce înseamnă că fără „acesta”, „capul (creierul) omului” (infanteria, tancurile, vânătorii de munte și nu numai) nu se poate „mișca”.

— În afara misiunilor de bază pe care le are Brigada 8 Artilerie Mixtă, la dumneavoastră se pregătește și personalul care încadrează detașamentele pentru misiunile OMLT. Cum a fost nominalizată brigada dumneavoastră pentru această misiune și ce implică aceasta?

— Așa cum am afirmat anterior, militarii care încadrează subunitățile, unitățile și marea unitate de artileriei terestră se instruiesc nu numai pentru a sprijini prin foc forțele de manevră. Ei se instruiesc și pentru a fi în măsură să participe ca ofițeri (subofițeri) de stat major în diferite comandamente, să consilieze și să coordoneze activitatea (acțiunile) diferitelor structuri din Armata Națională Afgană (ANA) și, nu în ultimul rând, să completeze detașamentele de manevră. Pot să afirm, desigur cu mândrie, că până în prezent un număr însemnat de **militari din**

Brigada 8 Artilerie Mixtă „Alexandru Ioan Cuza” au participat pe diferite funcții și în diferite structuri în cadrul operațiilor sun conducerea ONU, NATO sau de Coaliție, atât în teatrele de operații din Balcani, Irak și Afganistan, cât și în alte regiuni precum Sudan.

Consider că marea unitate, din care cu onor fac parte, a fost desemnată să selecționeze și să pregătească militarii pentru echipa operațională de consiliere (OMLT) – tip garnizoană, pentru teatrul de operații Afganistan, zona Zaboul-Qalat, deoarece militarii care încadrează structurile brigăzii s-au remarcat, în timp, prin profesionalism, cutezanță, flexibilitate și hotărâre în tot ceea au întreprins și ce întreprind. De asemenea, consider că brigada noastră a fost selecționată să îndeplinească o astfel de misiune, deoarece este una din marile unități ce fac parte din pachetul de forțe, pe care România îl are în vedere pentru a fi operaționalizat pe termen mediu.

— În urma activităților de pregătire pe care le-ați desfășurat cu seriile trecute, cred că s-a conturat și „ imaginea-standard” a militarului potrivit pentru astfel de misiuni. Care ar fi aceasta? Ce calități trebuie să aibă militarii care participă la astfel de misiuni?

— Da, este o întrebare de esență. Militarul care participă la o astfel de misiune, în primul rând trebuie să dorească să servească România, acolo unde interesele acesteia o cer. În al doilea rând, trebuie să

fie un profesionist desăvârșit, în măsură să dialogheze cu diferiți parteneri, mai mult sau mai puțin profesioniști, în limba engleză și, nu de puține ori, folosind limba „gimnasticii”. În al treilea rând, acest „militar-standard” trebuie să fie extrem de calm și înțelegător, având în vedere nivelul de cultură al militarilor din ANA. În același timp, acesta trebuie să dispună de un dezvoltat simț de echipă și de altruism, calități ce sunt necesare mai ales în momentele sensibile (accidente generate de întâlnirea unor Dispozitive Explozive Improvizate – DEI, sub diferite forme; asistență umanitară / medicală; îmbolnăviri etc.). Acesta este tabloul care îl reprezintă pe acest militar –standard, în măsură să îndeplinească misiunea, de loc ușoară, de consiliere a militarilor ANA di garnizoana QALAT.

Doresc să amintesc că, atât militarii, cât și personalul civil contractual din **Brigada 8 Artilerie Mixtă „Alexandru Ioan Cuza”** nu sunt numai angajați. Ei sunt, în același timp, și cetățeni responsabili în localitățile unde trăiesc. Ei participă activ la viața socială, materializată prin ceremoniale militare și civile, ei participă, prin taxele și impozitele plătite, la dezvoltarea socială. În final, doresc să afirm cu toată tăria că personalul din această mare unitate, constituit în unități dislocate în Focșani, Bârlad și Ploiești, prin nivelul de profesionalism atins, prin tăria de caracter de care dau dovadă și prin spiritul de echipă de excepție sunt în măsură să îndeplinească misiunea ordonată. ■